

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Juraja Majchráka v konaní o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu proti **A. P.**, na neverejnom zasadnutí 27. novembra 2007 v Bratislave o sťažnosti A. P. proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 08. novembra 2007, sp. zn. 4 Ntc 7/07 rozhodol

t a k t o:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť vyžiadanej osoby A. P. **sa z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e:

Predsedníčka senátu Krajského súdu v Bratislave na návrh krajského prokurátora uznesením z 08. novembra 2007, sp. zn. 4 Ntc 7/07 vzala podľa § 17 ods. 1 s poukazom na § 4 ods. 8 bod 18 zákona č. 403/2004 o európskom zatýkacom rozkaze (ďalej len EZR) a na základe európskeho zatýkacieho rozkazu vydaného Krajským súdom vo Viedni, Rakúska republika z 15. júna 2007, sp. zn. 224 Ur 39/02g, A. P. do väzby.

Táto začala plynúť dňom 06. novembra 2007 od 03.20 hod. a vykonáva sa v Ústave na výkon väzby v Bratislave.

Proti tomuto uzneseniu podal A. P. prostredníctvom svojej obhajkyne v zákonom stanovenej lehote sťažnosť, ktorú písomne odôvodnil.

Namietal v nej, že s vydaním európskeho zatýkacieho rozkazu na jeho osobu nesúhlasí a nesúhlasí ani so svojim zadržaním a vzatím do väzby, pretože skutkov, ktoré sú mu kladené za vinu sa nedopustil.

Európsky zatýkací rozkaz okrem toho mu bol doručený v nemeckom jazyku, ktorému nerozumie. Doposiaľ od Krajinského súdu vo Viedni mu nebolo doručené žiadne predvolanie. Nevyhýbal sa teda trestnému stíhaniu a pokiaľ by predvolanie k úkonom trestného konania obdržal, dostavil by sa k nim.

Žiadal preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnuté uznesenie a prepustil ho z väzby na slobodu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal podľa § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť vyžiadanej osoby A. P. nie je dôvodná.

Najvyšší súd predovšetkým zistil z pripojeného spisového materiálu, že na Krajinskom súde vo Viedni, Rakúska republika sa proti A. P. a spol., vedie trestné stíhanie pre skutky právne kvalifikované podľa § 127, § 128, § 129, § 130 a § 229 a § 278 Trestného zákonníka Rakúskej republiky, t.j. pre trestné činy krádeže, krádeže s priťažujúcimi okolnosťami, krádeže vlámaním, opakovanej krádeže, kriminálneho zoskupenia a zatajovania dokumentov.

Na podklade už citovaného európskeho zatýkacieho rozkazu vydaného Krajinským súdom vo Viedni bol A. P. 06. novembra 2007 o 03.10 hod. zadržaný príslušníkmi polície Policajného zboru Slovenskej republiky a 07. novembra 2007 bol prokurátorkou Krajskej prokuratúry v Bratislave oboznámený nielen s dôvodmi zadržania, ale aj kópiou európskeho zatýkacieho rozkazu vydaného Krajinským súdom vo Viedni (č.l. 5 – 6 p.v.).

Neobstojí preto sťažnostná námietka A. P., že zo znením európskeho zatýkacieho rozkazu, jeho obsahom nebol oboznámený v slovenskom jazyku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní predloženého spisového materiálu nezistil ani žiadne pochybenie krajského súdu pokiaľ rozhodol o vzatí A. P. do väzby z dôvodov uvedených v § 517 ods. 1 zák. č. 403/2004 Z. z. o EZR.

V tomto smere je totiž treba predovšetkým zdôrazniť, že A. P. je vyžiadaný na trestné stíhanie do Rakúskej republiky pre skutky, ktoré sú podľa jej právneho

poriadku označené ako organizovaná alebo ozbrojená lúpež a za ktoré mu môže byť uložený trest odňatia slobody až desať rokov.

Orgány vykonávajúceho štátu (v tomto prípade teda Slovenskej republiky) nie sú preto oprávnené skúmať trestnosť skutku podľa ich (teda slovenského) právneho poriadku, ako to vyplýva z § 4 ods. 8 zákona č. 403/2004 Z. z. o EZR.

Z toho zároveň plynie, že v konkrétnom prípade sťažnostná námietka vyžiadanej osoby spočívajúca v tom, že skutkov kladených mu za vinu sa v Rakúskej republike nedopustil, nemá opodstatnenie.

Rovnako tak nedôvodná je aj jeho námietka v tom smere, že sa nevyhýbal trestnému stíhaniu, ktoré je vedené voči nemu v Rakúskej republike a teda, že nie je preto daný ani dôvod jeho väzby.

Podľa § 17 ods. 1 druhá alinea však platí, že ak súd rozhodujúci o vykonaní EZR postupuje podľa § 4 ods. 8 zák. č. 403/2004 o európskom zatýkacom rozkaze, nie je viazaný dôvodmi podľa osobitného zákona, v tomto prípade dôvodmi podľa § 71 ods. 1 Tr. por. Slovenskej republiky.

Pretože v predmetnej trestnej veci predsedníčka senátu Krajského súdu v Bratislave postupovala v zmysle už citovaných ustanovení o EZR, Najvyšší súd Slovenskej republiky o sťažnosti vyžiadanej osoby A. P. rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustná sťažnosť.

V Bratislave 27. novembra 2007

**JUDr. Peter K r a j č o v i č, v.r.
predseda senátu**

Vypracoval: JUDr. Ing. Anton Jakubík

Za správnosť vyhotovenia:

